

lingvistic romîn. Problema a început să fie pusă pe un plan mai larg abia în ultimii ani, cînd colectivele de slavistică și rusă de la facultățile noastre de filologie și-au pus ca sarcină studierea graiurilor bulgărești, sirbo-croate, ucrainene, ruse (lipovenesti), slovace, cehe, poloneze, reprezentate de populații slave mai mult sau mai puțin compacte pe teritoriul patriei noastre⁸⁶.

Totuși, deocamdată, în afară de cercetările întreprinse de unii slaviști străini (St. Stoikov — graiul bulgarilor din Banat, P. Ivić — graiul carașovenilor), dispunem în prezent de puține monografii și studii recente consacrate dialectologiei slave pe teritoriul R.P.R.

Prima dintre acestea este monografia lui I. Pătruț, *Fonetica graiului huțul din Valea Sucevei* (Ed. Acad. R.P.R., 1957), bazată pe materialul cules de acad. E. Petrovici în 1936—1937 de la huțului din Brodina și publicat parțial în ALR⁸⁷. Graiurilor ucrainene din Maramureș le este consacrată disertația lui N. Pavliuc, în care, după o scurtă privire istorico-geografică asupra ucrainenilor din Maramureș, autorul face analiza particularităților fonetice, morfologice și lexicale ale acestor graiuri, oprindu-se de asemenea asupra influenței romîne și maghiare în vocabularul local ucrainean⁸⁸.

În sfîrșit, două articole recente datorite lui V. Arvinte și Gh. Bolocan se ocupă de efectele bilingvismului la populația lipovenească dintr-un sat moldovean⁸⁹ și de unele probleme de fonetică ale graiului bulgar din Brănești (reg. București)⁹⁰.

Pentru relațiile lingvistice slavo-romanice prezintă interes noile contribuții ale lui I. Coteanu asupra «caracterului mixt» al istroromînei, în care se arată rolul covîrșitor al sirbo-croatei și slovene în evoluția acestui idiom romanic izolat⁹¹.

În ceea ce privește **limbile slave** în ansamblu, contribuția slaviștilor romîni a fost cu totul redusă. Cîteva articole ale lui Al. Ionașcu sînt scrise pe baza unui material ilustrativ din limba rusă sau cuprind interesante paralele tipologice ruso-romîne⁹². Maria Dumitrescu și-a consacrat disertația declinării substantivului în *Evanghelia lui Ostromir* (1057), în comparație cu datele textelor evanghelice vechi slave⁹³.

În domeniul altor limbi slave nu avem decît cîteva prezentări tipologice ale unor fapte de gramatică din domeniul limbilor polonă, slovacă și romînă,

⁸⁶ Vezi Acad. E. Petrovici, *Sarcinile actuale ale dialectologilor din R.P.R.*, «Fonetică și Dialectologie», vol. I, 1958, pp. 207—210.

⁸⁷ Vezi recenzia noastră publicată în SCL, IX, 1958, nr. 2, pp. 286—289.

⁸⁸ Vezi autoreferatul disertației: *Українские говоры Марамоуцины*, Harkov, 1958.

⁸⁹ V. Arvinte, *Un caz de bilingvism slavo-romîn. În legătură cu elementele romînești din graiul lipovenilor din Dumasca*, SCL, IX, 1958, nr. 1, pp. 45—69.

⁹⁰ Gh. Bolocan, *Cu privire la corelația de sonoritate în graiul bulgar din comuna Brănești*, SCL, IX, 1958, nr. 4, pp. 491—495.

⁹¹ *Cum dispare o limbă : istroromîna*, București, 1957; *À propos des langues mixtes (sur l'istiro-roumain)*, în *Mélanges linguistiques*, Ed. Acad. R.P.R., 1957, pp. 129—148. Vezi și intervenția acad. Al. Rosetti, *Limbă sau dialect?* SCL, IX, 1958, nr. 1, pp. 101—102 (și SCL, IX, 1958, nr. 3, pp. 395—397) și răspunsul lui I. Coteanu, *Și totuși istroromîna este o limbă*, SCL, IX, 1958, nr. 3, pp. 391—393.

⁹² *Morfemul și structura morfologică a cuvîntului*, SCL, VIII, 1957, nr. 2, p. 133—149; «Categorii stării» din limba rusă și expresiile corespunzătoare din romînă, LR, VII, 1958, nr. 6, pp. 5—14.

⁹³ Vezi autoreferatul disertației: *Именное склонение в Остромировом евангелии в сопоставлении с данными старославянских памятников*, Moscova, 1958. Cf. și articolul cu același titlu publicat în «Culegere de studii» (Inst. «Maxim Gorki»), București, 1958, pp. 51—61.